

**EEN
LEVEN
ZONDER
GELD,
GELOOF,
GRENZEN**

Auteur

Everaerts J J

Pre-pelgrim@hotmail.com

Vrijwillig Leven !

Naar Wetten En Regels Van Een Ander !

Met Beperkte Middelen !

Met Een Beperkte Gezondheidszorg !

Op Een Beperkte Oppervlakte !

Met Een Beperkte Vrijheid !

Met Een Bang Makende Godsdienst !

Wie Kiest Hiervoor ?

JIJ ?

WIE IK?

JA JIJ !

DE TOEKOMST ZOALS IK HET ZIE.

Hoofdstuk 1

Op een onbepaald moment in mijn leven kreeg ik een idee voor een andere levenswijze.

Naar mijn gevoel een verbeterde en eerlijkere versie van samenleven, beter dan de ruilhandel van voor het jaar 0 ten tijde van Keizer Caesar en Jezus Christus.

Een wereld waar je alles had en kon doen waar je van kon dromen en of naar verlangen.

Er heerste vrede in de samenleving en onder de mensen of ze nu een witte, een zwarte of een bruine huidskleur hadden.

Het maakte helemaal niets uit, allen waren zij gelijk, geen enkele mens was meer dan de andere.

Niemand was een meid of een knecht van een ander, man en vrouw waren geheel gelijk.

Niemand werd uitgesloten, iedereen kon deelnemen aan de bevraging tot de verbetering van wetten, producten of productiemethodes.

Iedereen had dezelfde rechten, maar ook dezelfde plichten om elkaar het leven te veraangename en te verlichten.

Is deze wereld geweld vrij? Uiteraard niet, toch de grote criminaliteit zou tot het verleden behoren.

Gezinnen hadden zoveel kinderen als ze zelf wensten, er was geen limiet omdat de woning te klein zou zijn of er te weinig voedsel of kleding is, zieken werden geholpen en ieder kreeg zijn medicatie.

Niet één volwassene of kind diende in armoede te leven, niemand had honger, allen hadden zij een onderdak en waren goed geschoeid en gekleed.

Kinderen volgden onderwijs in scholen naar keuze en ontvingen indien nodig private bijles.

Elk kind volgde een onderwijsrichting naar eigen keuze en interesse, en werd 100% gesteund om het beoogde doel te bereiken.

Indien het beoogde doel niet bereikt kan worden omdat er te hoog gegrepen was, werd er een raad met dokters, psychiaters en leraars samengesteld in bijzijn van de ouders en de student, om de student te begeleiden naar een lagere vorm van deze studierichting, zodat deze zijn droom toch nog deels kon waarmaken.

Elk kind had een hobby of een sport, zelfs beiden en naar eigen keuze.

De jeugdigen konden zelf beslissen of ze thuis bleven wonen, zelf een gezin gingen stichten of als een alleenstaande door het leven te gaan.

Indien er gekozen werd om een gezin te stichten of een alleenstaand leven te leiden, diende deze alleenstaande of één lid van het gezin uit werken te gaan.

De wetten werden bedacht door een verkozen gezelschap of aangebracht door een individu, en de wetten werden door een referendum goed- of afgekeurd of verbeterd.

Iedere zieke vrouw, kind of man had of kreeg zijn medicatie, hoe zeldzaam de ziekte ook was, hoe moeilijk of hoelang het ook maar duurde om het medicijn te maken, er werd met man en macht aan gewerkt.

Geen vervuilende energie zoals kernenergie, aardolie, aardgas e.a.

Alle goederen die geproduceerd werden moesten recycleerbaar zijn en elk idee dat na bestudering goedgekeurd werd, probeerden zij uitgevoerd te krijgen.

De misserie voortkomende uit rampen werden door de ganse aardse bevolking opgelost en de mensen gesteund en bijgestaan om het leed zo snel als mogelijk tot het verleden te laten behoren.

Oorlogen en andere onmenselijke activiteiten zouden niet meer voorkomen.

Hoofdstuk 2

1. Is het mogelijk een leven zonder Geld te leven ?

Laten we even een poging wagen, om indien we anders zouden denken, er een mogelijkheid zou kunnen zijn een leven te leiden zonder één enkel muntstukje of een bankkaart met een elektronisch getal in ons bezit.

Want wat is de waarde van een papiertje of een stukje metaal ?

Dat we niet meer moeten vrezen een tijd in armoede te moeten leven door verlies van of gestolen geld.

In het ergste geval niet vermoord te worden voor geld dat we bij ons hebben.

Geen angst meer voor bankovervallen om de waardeloze goederen, omdat er geen banken meer dienen te zijn.

Alles een gelijke waarde heeft of het een kei of een diamant is, een blikken of gouden bloempot, de enige waardevolle goederen die er zouden kunnen zijn, zijn

goederen met een emotionele waarde, en dit is dan ook nog zeer persoonlijk.

2. Maar wat is het betaalmiddel dan om voeding, een woonst, vervoer en goederen te hebben ?

Elke geregistreerde goedgekeurde arbeid, een goedgekeurde persoonlijke inzet om het leven van de medemens te veraangenamen en te verbeteren geeft recht op het bekomen van een woonst, gezondheidszorg, ontspanning voedsel, kleding, en andere nuttige dingen voor U en uw gezinsleden.

3. Waar worden gebruiksvoorwerpen, geneesmiddelen, vervoermiddelen en voedingsmiddelen, geproduceerd en geteeld ?

Voedingsmiddelen worden geteeld in de streken waar zij het best gedijen, met natuurlijke meststoffen.

Metalen voorwerpen worden geproduceerd in de warme en droge gebieden vb. De woestijn.

Hout word gewonnen in daarvoor speciaal aangelegde hout bossen.

Geneesmiddelen kunnen gemaakt worden ongeacht of het een zeldzame ziekte of een jonge of oudere patiënt betreft.

4. Welke materialen kunnen en mogen gebruikt voor kleding ?

Stoffen gebruikt voor het vervaardigen van kleding kunnen volledig uit natuurlijke materialen vervaardigd worden, bij uitzondering kunnen chemische stoffen voor veiligheidskleding gebruikt worden, maar enkel te recycleren chemische stoffen.

5. Dient er nog kernenergie gebruikt te worden ?

Energie producerende toestellen zoals windmolens, zonnecellen en watergetijden vloten kunnen geproduceerd worden naar

behoefte en geplaatst waar zij de meeste energie opbrengen.

Voor medische toestellen zou dit nog wel kunnen.

6. Dienen er nog Politie, Rechtbanken en Gevangenenissen te zijn ?

Criminaliteit zal nooit 100% uitgesloten kunnen worden. Denken we maar aan chantage, omdat iedereen een fout kan begaan waar een ander voordeel kan uit trekken.

7. Hoe kunnen we aan ruilhandel doen indien er nog grenzen, meerdere talen en verschillende godsdiensten zijn ?

Indien elk van ons inziet dat er heden ook een ruilhandel is geld om goederen. Dat het geld één van de grote boosdoeners is om mensen tegen elkaar op te zetten, doordat de ene meer heeft dan de ander. Dat dit verschil het mogelijk maakt dat de ene mens de andere beknot in zijn doen en laten, zal het besef groeien dat het verwijderen van het geld uit het wereldse

leven, ieder van ons even rijk of even arm zal maken. Het ruilmiddel van elk van ons dient de lichamelijke of geestelijke arbeid te zijn.

Grenzen zullen er altijd zijn, zeker de grens tussen de wateren en het land omdat dit de natuur is.

Iedere andere grens is een verzinsel van de mens al eeuwen lang, en deze kunnen ook door de mens verwijderd worden.

Verwijder de grens van uw woning en tuin en deel deze met uw bureu, dan kunnen er parken aangelegd worden waar kinderen kunnen ravotten en de ouderen kunnen genieten van een wijds uitzicht.

Om een goede ruilhandel te kunnen doen dienen we allen dezelfde taal te spreken en aangezien er heden al een taal bestaat welke in elk land op elk continent gesproken word, is het niet moeilijk deze taal te veralgemenen en door ieder mens waar ook op aard aan geleerd te worden. Deze taal noemt men Esperanto.

Gods naam bestaat uit 4 letters.

In Europa is dit JHWH.

In Arabië is dit ALAH

In Indië is dit BUDA

Ieder is vrij zijn godsdienst te belijden, maar dient dit wel in het openbaar gedaan te worden.

Geloof in een hogere macht dient individueel beleefd te worden in een achterkamertje of de slaapkamer, zo eer je je schepper en krijg je je beloning van hem en niet van je medemensen, welke je kunnen beïnvloeden om het geloof anders te interpreteren.

8. Kunnen wij allen een auto, een boot en een vliegtuig hebben of nog andere luxe goederen ?

Heeft U nu plaats om een auto, een boot, een vliegtuig of een heli in uw woning ?

Goederen zoals een auto, een boot een heli en anderen dienen niet onder eigen beheer te zijn, zo worden de straten niet bevuild met overtollige voertuigen die maar enkele uren per week in gebruik zijn, en word de arbeid en het verbruik van materiaal om

iedereen een voertuig in eigen bezit te
geven tot een minimum gebracht.

HET LEVEN HIER EN NU.

Hoofdstuk 1

Als een na oorlogskind werd ik in 1951 geboren

Groeide op in een warm gezin bestaande uit vader, moeder en drie kinderen.

Zij hadden de tweede grote oorlog overleefd, weliswaar in armoede zoals het grootste deel van de bevolking in dit land,

maar zij hadden een onderdak, beschadigd van het grote geweld maar droog en warm.

Tijdens de weekdagen droegen we herstelde kleding van de grote broer welke voor hem te klein werd, deze kleding was niet mooi, was geen merkkleding, maar wel warm. De ouders konden de hoogst nodige voeding kopen om in leven te blijven en er was voor iedereen werk tegen uitbuitingslonen.

Toch bleven zij het leven koesteren hoe moeilijk zij het ook hadden.

Wij woonden in het armere deel van een Vlaamse volkse maar vrije en zelfstandige gemeente,

een buurgemeente grenzend aan een hoofdstad.

Toen nog niet gefuseerd met die hoofdstad en of andere gemeentes, zodat deze gemeente financieel nog niet gepluimd en of leeggezogen werd door die hoofdstad,

De straat werd verlicht met stadsgaslantarens, die bij het vallen van de avond ontstoken werden door een man met een eeuwig brandend vlammetje op een lange stok.

Het gas was toen nog geen aardas zoals nu, maar het werd stadsgas genoemd. Deze gas was lichter van gewicht dan lucht en veel sneller ontvlambaar dan aardgas.

Iedereen deed zijn verplaatsing te voet, met de fiets of de paardenkar,

verre verplaatsingen werden gemaakt met de boeren tram van de buurtspoorwegen.

Auto's waren een zeldzaamheid en enkel een prestige voorwerp voor de rijkere kaste, zoals voor Dokters, Notarissen, Advocaten e.a. hooggeplaatste en van Adel zijnde lieden waar de gewone mensen naar opkeken, om hun status betere te kunnen etaleren en neer te kijken op het gepeupel en de volkse mensen.

Maar waar hadden zij die rijkdom toch vandaan gehaald, zo kort na de oorlog ?

- Hadden zij geërfd.
- Was het ontvreemd uit verwoeste woningen.
- Hadden zij zaken gedaan met de veroveraar.
- Of zaken gedaan met de bevolking tegen woekerprijzen omdat er veel armoe was.

Niemand die er zich zorgen over maakten of vragen over stelden.

Het openbaar vervoer bestond uit een trein, en in de stad en omstreken een tram of een trolleybus.

Aardappelen, groenten, vis en vlees ging men kopen op de markt of kwam er een stootkar langs de deur die de verse eetwaren verkochten.

Vis, varkensvlees en paardenvlees was de versterkende hap voor de minder gegoede werkende mensen, terwijl kip, rundvlees en gejaagd wild voorbestemd was voor de rijken en de adel, die het wild zelf gingen jagen.

Op stropen van klein wild stonden zware straffen voor het volk, omdat dit aanzien werd als diefstal, doordat het weggenomen werd van de gronden van de grootgrond bezitters welke hun gronden verpachten aan de boeren en zelf op het klein wild gingen jagen als sport en spel.

Dagelijks kwam de melkboer, de soepboer en de brouwer door de straat met paard en kar.

Eens in de week kwamen met de stootkar, de voddenman oude kleren ophalen, een andere het oud ijzer, de mes en scharenslijper en één voor het papier en oude kranten.

De kolen assen uit de kachel werd in de winter gebruikt om de voetpaden ijsvrij te maken.

Niet te herstellen of te herbruiken houten meubelen en sprokkelhout werd gebruikt om de woning te verwarmen in de winter, van CO² en fijn stof vervuiling werd niet gesproken.

Sluikstort werd zelden gezien, het werd opgeruimd door hij of zij die er nog wat mee kon doen, verbrand in de vuurmand of een vuurtje gestookt door de jeugd.

Het huisvuil werd tweemaal per week opgehaald, zonder een verschil te maken tussen groot, klein, groen of gevaarlijk afval en werd gestort op een daarvoor voorziene stortplaats.

Het meeste werd hersteld of een tweede leven gegeven.

Hoofdstuk 2

We hadden niets tekort om te leven, we hadden onze kleding weliswaar geen merkkleding zoals heden, schoeisel aan de voeten wel meerdere malen hersteld, brood op de plank, gezondheidszorg, spel en onderwijs.

Knutselen, tekenen en boeken lezen waren mijn grootste bezigheden in de vrije uren na de schooltijd. De lagere school was verplicht en begon op :

Maandag, Dinsdag, Donderdag,
Vrijdag van 08.30 tot 12.00 en van
13.30 tot 16.00

Woensdag en Zaterdag
van 08.30 tot 12.00.

Velen moesten vanaf hun 14 jaar de school vaarwel zeggen en uit werken gaan om het gezin financieel mee te ondersteunen voor de levensonderhoud.

En diegenen die geluk hadden, zoals ik, mochten of moesten tot hun 18 jaar naar school om een beroep te leren.

Een werkweek duurde toen die tijd 49 U en was van maandagmorgen tot en met

zaterdagmiddag, zondag was een rustdag en kleden de mensen zich in hun beste kleren om naar de kerk te gaan,

waar zij een preek om de oren kregen van mijnheer pastoor over goed en kwaad, en wat er misgegaan was de afgelopen week. Er werd de goedgebouwde mensen op het hart gedrukt hoe ze een leven in soberheid en reinheid moesten slijten en dat zij moesten oppassen niet aan de schandpaal genageld te worden door hemzelf of de medemensen.

Mijnheer pastoor stuurde zelfs de verkiezingen door het in zijne preek te integreren.

Toch leefde mijnheer pastoor zelf zonder zorgen of tekorten wat voeding, onderdak en kleding betrof.

Hij was een man van aanzien, had een tuinman en een meid in dienst welke voor hem het huishouden deed.

En wat zoal nog meer ?

Er werd voor de kindermisjes, de meiden en de knechten voor kost en inwoon gezorgd, door de beter gegoede burgers,

zoals regeringsleiders, dokters, advocaten, notarissen, priesters en niet te vergeten de adellieden, indien de heen en terug reis te ver was om elke dag te maken.

Vele jonge meisjes van 14 jaar werkten als kindermisje en werden in het zwart betaald, zij waren 24 u op 24 u van dienst, zonder enige vorm van sport en of ontspanning, zij mochten de zaterdag middag naar huis en dienden maandag morgen weer terug aanwezig te zijn ten huize van hun werkgever.

Indien er niet gepresteerd werd zoals verwacht, werden zij gestraft,

zelfs met lijfstraffen en psychische mishandeling.

Een kinderbescherming organisatie bestond toen niet, met de jeugd werd geen rekening gehouden, zij moesten enkel maar luisteren naar de oudere, zelfs in de scholen werden er lijfstraffen gegeven.

Hoofdstuk 3

Stoeten die jaarlijks georganiseerd werden omdat het de cultuur uitdroeg van de gemeente, trokken bezoekers aan van ver buiten de landsgrenzen.

Deze stoeten werden meestal vooraf gegaan door een reclamestoet ten voordele van ondernemingen.

Staaltes van allerlei producten, zoals shampoo, zeepen, huidverzorgingcrème, autoreclame enz werden uitgedeeld door de producenten en de zelfstandigen.

Het feestelijk weekend eindigde meestal met een braderij en een vuurwerk.

Kermissen werden gretig bezocht door de jongeren omdat het een gemakkelijke ontmoetingsplaats was tussen jongens en meisjes, een plaats waar de ouders geen argwaan in hadden.

Scholen waren niet gemengd, omdat er verschil gemaakt werd tussen meisjes en jongens beroepen.

Een meisje werd opgeleid om het huishouden te beredderen, en de jongens om uit werken te gaan, zodat zij konden voorzien in de financiële behoefte om de onderhoud van vrouw en kinderen.

Kleinere circussen installeerden zich op de buurt pleintjes om de kinderen en

volwassen tegen betaling op gezette tijden te vermaken.

Clowns die in alle gekten de miskleunen van volwassen mensen in het zot vertolkten en trapeze acrobaten die hun gevaarlijke stunts uitvoerden.

Tijdens de dag konden de kinderen naar de dieren gaan kijken die mee deden in de circus shows.

Deze pleintjes deden normaal dienst voor de kinderen om te spelen en de ouderen om te verpozen en contact te hebben met de burens, de zondag morgen om te sporten door een café sportploeg en de duivenmelkers.

Het strooien van broodkruimels en korstjes van kaas, om de vogels te redden van een gewisse hongersdood in de winter, werd ons in de lagere school aangeleerd.

De stadsduiven die de voetpaden en pleinen proper hielden en het leven in de gemeente veraangenaamden samen met

de stadsmussen die nu niet meer gevoederd mogen worden omdat zij vervuilend zouden zijn, overlast bezorgen en de gebouwen beschadigen, waren een plezier om te zien en hielpen de kinderen dier vriendelijk te zijn.

Toch toen de stad de ratten begon te voederen met rattengif daalde de vogelpopulatie in de stad jaar op jaar.

Verdwenen de stadsmussen uit het straatbeeld zodat het plezier van de rondhuppelen vogeltjes verdween en kregen de rioolratten de overhand mede mogelijk gemaakt door de verouderde niet onderhouden rioleringen.

De vogelliefhebbers worden heden beboet, verketterd en verantwoordelijk gesteld door de zogenaamde natuur ridders voor het vervuilen van de straat indien zij doen wat hun is aangeleerd in de scholen in hun jonge jaren, de vogeltjes eten geven.

Een politie kantoor, bestaande uit een commissaris en enkele champetters, voorzien van een fiets,

zorgden voor de orde en de veiligheid in de gemeente. Eventueel aangevuld met de bereden politie. Beter bekend als de zwaantjes, nu federale politie genoemd.

Nu durven de ordehandhavers in zekere buurten niet meer optreden, laat staan toezicht houden.

Hoofdstuk 4

Op de leeftijd van 4 of 5 jaar moesten we naar de kleuterklas, waar we leerden knippen, plakken en met de plasticine spelen.

Ook leerden we kinderliedjes zingen en deden we de nodige gebaren om duidelijk te maken waar over gezongen werd.

Zoals: Hoedje van papier.

One, two, three, four, hat - you of, hat - you of.
One, two, three, four, hat - you of pa - pier.
As the hat - you then not fits, set - ten we 't in a gla - zen case.
One, two, three, four, hat - you of pa - pier.

Op een klein stationnetje.
Alle eendjes zwemmen in het water.

Klein, klein kleuterke.

Tijdens de pauze kregen we een flesje AA melk en soms een stukje fruit, na het middag eten moesten wij een poosje verplicht slapen om fris en monter de namiddag aan te vangen.

Tegen de leeftijd van 6 jaar keken we al reikhalzend uit naar de grote school, nu het lager onderwijs genoemd.

'S morgens begon en 's avonds eindigde de dag met een weesgegreet en eenmaal in de week meestal de vrijdag gingen we met de klas naar de kerk om aan mijnheer pastoor te vertellen wat we gelogen, gevloekt en uitgestoken hadden.

Dat er veel gefantaseerd werd om toch maar een zonde gedaan te hebben die zwaar genoeg was om een penitentie van 3 weesgegreetjes en 1 onze vader te moeten bidden, leid geen twijfel.

De kameraadjes moesten toch zien dat je ook durfde zondigen zodat je opgenomen werd in de groep van de durvers.

Te biechten gaan was hetzelfde als de beste te zijn in het turnen en het zwemmen, zodat je kon opscheppen tegen de vriendjes en met elkaar in discussie kon gaan om uit te maken wie de grootste zonde had durven doen.

De dag van Aswoensdag het begin van de vasten gingen de mensen 's morgens een assen kruisje halen in de kerk.

Indien je die dag te laat in de school aanwezig was, werd dit je vergeven en met de mantel der heiligheid toegedekt. Van zodra dit geweten was door de jongeren gingen ze opzoek waar en in welke parochie het mooiste kruisje gegeven werd.

Er werd die dag zuinig omgesprongen met het assen kruisje, het moest toch zeker een ganse dag op je voorhoofd blijven, zodat de mensen konden zien wat een (B)engel van een kind je wel was.

Schriften werden alleen gebruikt om schoonschrift te leren schrijven en rekenoefeningen in het net te maken.

Om woordjes te leren schrijven kregen we in de klas een lei en een griffel,

later werden dit kladschriften.

Om sommen uit te rekenen gebruikten we een telraam.

Om te leren vermenigvuldigen moesten we de tafels van 1 tot 20 van buiten kunnen opzeggen, deze stonden afgedrukt op de omslag achteraan het schrift.

TAFEL VAN VERMENIGVULDIGING

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
2	2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40
3	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	33	36	39	42	45	48	51	54	57	60
4	4	8	12	16	20	24	28	32	36	40	44	48	52	56	60	64	68	72	76	80
5	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100
6	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78	84	90	96	102	108	114	120
7	7	14	21	28	35	42	49	56	63	70	77	84	91	98	105	112	119	126	133	140
8	8	16	24	32	40	48	56	64	72	80	88	96	104	112	120	128	136	144	152	160
9	9	18	27	36	45	54	63	72	81	90	99	108	117	126	135	144	153	162	171	180
10	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200
11	11	22	33	44	55	66	77	88	99	110	121	132	143	154	165	176	187	198	209	220
12	12	24	36	48	60	72	84	96	108	120	132	144	156	168	180	192	204	216	228	240
13	13	26	39	52	65	78	91	104	117	130	143	156	169	182	195	208	221	234	247	260
14	14	28	42	56	70	84	98	112	126	140	154	168	182	196	210	224	238	252	266	280
15	15	30	45	60	75	90	105	120	135	150	165	180	195	210	225	240	255	270	285	300
16	16	32	48	64	80	96	112	128	144	160	176	192	208	224	240	256	272	288	304	320
17	17	34	51	68	85	102	119	136	153	170	187	204	221	238	255	272	289	306	323	340
18	18	36	54	72	90	108	126	144	162	180	198	216	234	252	270	288	306	324	342	360
19	19	38	57	76	95	114	133	152	171	190	209	228	247	266	285	304	323	342	361	380
20	40	80	120	160	200	240	280	320	360	400	440	480	520	560	600	640	680	720	760	800

Alles in de school werd gratis aangeboden, schriften, leerboeken, passer, regel en meetlat, potloden, inkt en schrijfpennen, zelfs het kaftpapier om de schriften en studieboeken van een beschermomslag tegen vuile vingers te voorzien, zodat elke leerling in de klas hetzelfde uitgerust was. Vele scholen verplichte de ouders om de kinderen een uniform te laten dragen, zodat niemand kon vermoeden of je uit een arm of rijk gezin kwam.

Het middagmaal werd genuttigd in een daarvoor voorzien klaslokaal en de oudere leerlingen zaten gescheiden van de jongeren in een ander klaslokaal.

De inkom voor de wekelijkse zwembeurt en de schoolreis waren wel betalend, maar het was niet verplicht om eraan deel te nemen.

Vanaf 12 jaar kon je naar de vakschool een beroep gaan leren, maar velen moesten op hun 14 jaar de school al dan niet vrijwillig verlaten om uit werken te gaan.

Omdat de vakschool niet verplicht was om te volgen, was deze uiteraard niet gratis en diende alles wat nodig was om de studies te volgen aangekocht te worden.

Studieboeken, schriften, passer, meetlat, driehoeken, hout en of metaalbewerking gereedschap.

Rond de jaren 1970, is de leerplicht door de regering verhoogd naar 18 jaar, omdat er teveel jonge werklozen waren, maar de onkosten voor aankoop van gereedschap

en onderwijs bleven voor de gezinnen met leerplichtige jongeren.

Wat mijns inziens niet strookt met wat in de samenleving vergoed word indien je verplicht bent te:

- zetelen als medewerker in een verkiezingslokaal.
- een jurylid in de rechtbank,
- het volbrengen van de vroeger verplichte legerdienst.

Velen gingen op hun 14 jaar uit werken met een leercontract bij een werkgever om een stiel te leren, en zo werden deze leerplichtige jongeren als goedkope werkkrachten aanzien.

Later werd het brugpensioen ingevoerd om de oudere werknemer in te wisselen voor een jonge werkzoekende, omdat de leerplicht tot 18 jaar niet het beoogde doel behaalde en het werklozen cijfer niet naar omlaag ging,

Deze maatregel van brugpensioen werd met ter tijd door grote ondernemingen en multinationals misbruikt om regeringen te chanteren, door te dreigen met afslanking of sluiting van de onderneming.

De fabrieken werden met ter tijd gereorganiseerd en geautomatiseerd door robotten te installeren.

Werkkrachten met jaren ervaring moesten afvloeien en gingen aan den dop omdat zij te oud of te duur waren of kregen brugpensioen.

Steeds werd de bevolking door de regering om de oren geslagen met zogenaamde financiële crisissen en zagen de beleidsmakers het licht aan het einde van de tunnel.

Nieuwe belastingen werden ingevoerd en uitgevonden, een tijdelijke crisisbelasting

voor 3 jaar duurde minstens 5 jaar langer dan voorzien. Verhogingen van taksen op alcohol, tabak en brandstoffen en invoering van de BTW op goederen.

Op regelmatige tijd werd er 2% Index op het loon ingehouden om de zogenaamde financiële crisisen het hoofd te bieden.

Een maandelijkse inhouding van 500Bfr op het kindergeld of 900Bfr van het maandelijks loon indien je alleenstaande was, ten gunste van de ondernemingen die er hun wagenpark en andere mee vernieuwden tot dit bekend werd bij de bevolking, en het zogezegd in het verkeerde keelgat van de regeringsleiders schoot, werd er een terecht wijzend vingertje opgestoken naar de bedrijfsleiders, dat dit niet de bedoeling was.

Lonen mochten niet verhoogd worden, en werd het tijdelijk verboden om overuren te werken.

De uren van een werkweek werden verminderd van 49 uur naar 45 uur en

later van 45 uur naar 40 uur en zo verder naar 38 uur.

En dit alles om meer mensen aan de arbeid te krijgen en de afgestudeerde jongeren van de werkloosheid te houden.

Ondernemingen gingen steeds verder om het maandelijks inkomen te verlagen, door afgestudeerde jongeren niet aan te nemen omdat zij geen ervaring hadden en het vaste personeel te dreigen het bedrijf te sluiten indien zij niet afzagen van eventuele loonsverhogingen.

Tot op heden is het nog steeds een spierballen rollen tussen de verkozenen in de regering en de private ondernemingen, en is het gepeupel de dupe van de maatregelen.

Indien het arbeiders acties ondernemen in de vorm van betogen of staken, word er een troepenmacht van politie of een gerechtsdeurwaarder gestuurd om de vrije meningsuiting neer te slaan of te verhinderen.

Net zoals met de oprichting van de vakbonden.

V.Z.W's kwamen als paddenstoelen uit de grond en konden alleen blijven bestaan met subsidies van de stad en de staat.

De arbeiders zijn allen vrijwilligers die kosteloos arbeiden, zoals: langdurige werklozen, mensen met een handicap en gepensioneerden.

Mijnsinziens nemen deze vrijwilligers het werk van beroepslieden af, welke uit de werkloosheidcijfers zouden kunnen worden geschrapt om een boterham voor hun gezin te verdienen wat ook de staatskas zou spijzen door de inkomsten van belastingen.

Hoofdstuk 5

Mensen uit andere landen welke achtergebleven waren tijdens de tweede wereld oorlog en de turkse migratiegolf in de jaren 1950, zoals Spanjaarden, Italianen, Turken enz.

<http://www.blijvenplakkeningent.be/nl/historisch/landen/turkije>

Mede omdat zij hier in het land werk hadden meestal als koolmijnarbeider of een ander minder gegeerd ongezond en gevaarlijk beroep.

Zij aten wel geen varkensvlees, maar leefden met ons, en niet naast ons.

Deelden dezelfde vreugde en dezelfde smarten in moeilijke tijden.

De noord Afrikaanse mensen zijn rond de jaren 1960 in Vlaanderen aangekomen en werden in de volksmond gastarbeiders genoemd.

Zie: http://www.vvn.be/wp-content/uploads/2011/04/Storia_5A_migratie_Kris_Merckx.pdf

De wetten waarnaar zij leven, is ook hun godsdienst, wat inhoud dat iedere Arabier verplicht is de Islam te belijden.

Zij werden hierheen gevraagd om de grote werken welke op stapel stonden mede te verwezenlijken, zoals de metro, de ring rond Antwerpen en andere snelwegen.

De werkgevers speelden deze mensen uit tegenover de inlandse bevolking.

Zij lieten deze mensen hetzelfde werk doen, maar aan de helft van het loon, zo namen de ondernemingen 2 gastarbeiders in dienst en ontsloegen één medewerker

met verschillende jaren dienst omdat deze te duur was en niet aan de helft van zijn loon wilde werken.

Omdat deze gastarbeiders familie hebben in het buitenland hadden zij ook recht op een dubbele duur van vakantie.

Dit alles onder het goedkeurende oog van de toen aan de macht zijnde regeringen.

Jaloezie, haat, wrevel en racisme was het antwoord van de gewone man in de straat, omdat hij onwetend, arm en dom gehouden werd door kerk en staat, want de vreemdelingen namen in hun ogen het werk en inkomen af wat zij nodig hadden om hun gezin te onderhouden.

De woorden autochtoon, allochtoon, racist, terrorist bestonden niet en werden in het leven geroepen toen de gastarbeiders de stad begonnen te bevolken en deze mensen zich niet aan het gastland wilden aanpassen.

Het woord Multicultureel werd gebruikt om elke nationaliteit hun cultuur hier te laten beleven, zodat zij het verkeerde signaal kregen van de overheid, dat zij zich niet aan het gastland diende aan te passen.

Indien zij werkloos waren en recht hadden op werklozensteun, vonden zij het maar heel normaal dat zij de gehele rij wachtende aan het doplokaal konden voorsteken met de slogan “Moskee”.

Het sterke woord racist werd en wordt nog steeds gebruikt om de aandacht op zichzelf te richten en zich zo in een slachtofferrol te kunnen dompelen, om zo meer gedaan te kunnen krijgen van onze lakse en achterbakse liegende overheid.

De inlandse bevolking word door het woord racist gediscrimineerd en monddood

gemaakt in zijn eigen biotoop, door zijn eigen medemensen beboet en gestraft indien hij zijn mening vrij verkondigt in zijn eigen bewoording.

Maar wat is dat toch, een racist ?

Een Bloemist; is iemand die weet wat bloemen zijn, ze verzorgd, kweekt en verkoopt.

Een Garagist; is iemand die de autotechniek heeft gestudeerd, auto's onderhoud en repareert om ze in goede conditie te houden.

Een Musicus; is iemand die muziekschool heeft gevolgd, partituren schrijft, een muziekinstrument bespeeld om muziek te maken of een zanger begeleid.

Een Racist; is iemand die kennis heeft van rassen. Dieren, vissen, vogels en mensen.

Deze gastarbeiders huurden een woonst aan een overeengekomen huurprijs en gingen slaappleatsen onderverhuren aan andere gastarbeiders, zodat ze met 10 of

meer personen op een adres een domicilie hadden, meer uit armoede door te lage lonen.

Van zodra zij onze taal begonnen te beheersen, gingen zij de samengestelde woorden splitsen en letterlijk interpreteren, zo vonden zij dat gastarbeider gesplitst moest zijn in gast en arbeider, zodat ze als gast niet moesten werken maar wel onderhouden dienden te worden door de staat en gingen zij massaal in de werkloosheid, de ziekte en invaliditeit of het OCMW.

Vrouwen en kinderen bleven in het land van herkomst wonen, en de buitenlanders vroegen kinderbijslag voor de kinderen die zij in het land van herkomst hadden.

Omdat zij ook onderhoudsgeld stuurden naar de familie in het thuisland voor de levensonderhoud van vrouw en kind, mochten zij deze sommen in rekening brengen en een aftrek doen van de jaarlijkse personenbelasting en verkregen zo een belastingvoordeel, zonder dat de Belgische staat een controle kon uitoefenen naar de juistheid van de verstrekte gegevens, omdat de regering van hun thuisland geen gegevens verstrekten of konden verstrekken, vermits er in die landen geen bevolkingsregisters werden bijgehouden.

Doordat in het land van herkomst niet werd bijgehouden wanneer zij geboren waren, konden deze mensen ook niet exact weten hoe oud zij waren, en gingen zij pensioen aanvragen wanneer zij vonden dat zij lang genoeg gewerkt of gedopt hadden, met een verklaring vanuit het

thuisland.

Indien zij besloten om de Belgische nationaliteit aan te nemen, verkregen zij een dubbele nationaliteit, en gingen zij zichzelf Migrant noemen, wat later verandert werd naar Allochtoon, weigerden zij zich nog steeds te mengen met de inlandse bevolking omdat dit niet aanvaard of samenging met hunne Godsdienst.

Zodat zij nog altijd een andere behandeling krijgen, eisen en of behouden.

Als inlander is het verplicht om belastingen te betalen op het bezit van een tweede verblijf in het buitenland.

Maar omdat er geen controle kan uitgeoefend worden op de nieuwe Belgen met een dubbele nationaliteit, heeft onze regering geen weet van wat deze mensen in het land van herkomst bezitten, en ontsnappen de allochtonen om hier belastingen te betalen, en kunnen zij zelfs een onderneming bezitten als werkloze of

OCMW steuntrekkende zonder deze bekend te maken in België.

Indien zij jaarlijks op reis gaan naar het land van herkomst, nemen zij allerlei goederen mee, zoals ijskast, tv, wasmachine, enz om de woning in het land van herkomst in te richten.

Na 50 jaar migratie word er door de allochtone kinderen hier in Vlaanderen geboren nog steeds een verbasterd Nederlands dialect gesproken, misschien wel om de inlandse mensen te plagen of te provoceren, hoewel de jeugd hier opgegroeid en onderwijs heeft gevolgd en de inburgeringlessen Nederlands voor volwassenen verplicht en gratis gegeven worden.

Dat zij door hun levenswijze aantonen niet met de autochtone bevolking te willen samen leven, hun geloof, wetten en levenswijze aan de bevolking in het gastland willen opdringen. Hoewel een gast zich gedraagt en aanpast naar de levenswijze en de wetten van het gastverblijf, en het verblijf als gast

normaal maar tijdelijk is en nooit levenslang.

Zij verlangen van onze zelfstandigen, bedrijven en ondernemingen dat er halal voedsel en andere naar hun geloof goedgekeurde goederen verkocht worden, dat er in slachterijen een tweede slachtlijn is waar halal geslacht word.

Toch zoeken wij autochtone mensen in hun beenhouwerijen tevergeefs naar een stukje vlees dat onze traditie is om gegeten te worden, zoals paardenvlees, spek, oren en poten of een varkenskop.

Het huwelijk van een migranten is meestal met een partner van het thuisland omdat de allochtone huwelijkspartner opmerkingen heeft over de levenswijze of opvoeding van de hier geboren en.

Indien een inlandse man een Allochtone vrouw wil huwen, moet hij zich bekeren tot hun geloof en zich indien nodig zelfs te laten besnijden.

Indien de vrouwelijke huwelijkspartner zich hiertegen verzet, word zij verstoten

en uitgesloten uit de familie en de
allochtone gemeenschap.

Hoofdstuk 6

De ganse samenleving is gebaseerd op een ruilhandel waar arbeid of bezittingen geld opbrengen.

Geld een metalen stukje of papieren blaadje met een getal op dat geruild kan worden voor het aankopen van goederen, kleding en voedsel enz.

Geld kan ook gespaard worden op een bankrekening. Een bankrekening om het loon op te storten werd door de ondernemingen in de jaren 1970 verplicht en alle verrichtingen waren gratis. Totdat er geautomatiseerd werd, dan moesten er loketten sluiten en werd alles betalend. De bank gaat deze gelden uitlenen en het uitgeleende bedrag dat dient terug betaald te worden, worden verhoogd met een rente.

Roerende bezittingen kunnen verkocht, verhuurd of weggeschonken worden

Goederen en voedsel worden in elk gezin aangekocht met het geld dat verdiend werd door uit werken te gaan in een

onderneming, beheerd door een eigenaar die de wetten en uren van productie regelt, of geleend bij een financiële instelling tegen een rente die schommelt naargelang de cijfers op de beurs en een hoogte kan hebben tot wel 10% van het geleende bedrag, zodat de prijs van het aangekochte goed verhoogd.

Nog voor de goederen versleten of stuk zijn worden ze vervangen door nieuwe, en belanden de oudere afgedankte goederen op de afval zone, welke niet of weinig gerecycleerd worden.

Het repareren van de goederen is even duur dan een nieuw aankopen, omdat deze in zeer hoge aantallen geproduceerd worden door geautomatiseerde productie methoden, zodat dit resulteert in een overproductie en de arbeidsplaatsen in de ondernemingen schaars zijn, wat de armoede onder de mensen doet toenemen.

Doordat de aarde onderverdeeld is in een vaste en een vloeibare oppervlakte, en de vaste oppervlakte welke door de mens verdeeld is in continenten, landen, steden,

gemeenten en private gronden door zichtbare en onzichtbare grenzen, kan de individuele mens zich niet zomaar verplaatsen zonder zich te moeten verantwoorden aan zijn medemens, wat resulteert in controle, wetten en overheersing door een andere medemens. Doordat er vele landen zijn die bestuurd worden door Keizers, Koningen, Presidenten en Dictators met elk hun eigen wetten, gebruiken, godsdienst en ideeën. Dat deze landen hun wetten, gebruiken en godsdienst willen opleggen aan hun buurlanden worden er oorlogen gevoerd welke betaald worden door het heffen van taksen en belastingen.

Doordat er niet zuinig word omgesprongen met het beschikbare geld dienen de belastingen steeds verhoogd te worden waardoor de arbeidende klasse steeds dieper in de armoede geduwd word en minder kunnen uitgeven aan de benodigde goederen, waardoor er een neerwaartse financiële spiraal ontstaat van hogere belastingen opgelegd door de staat en

minder kunnen uitgeven door de belastingbetaler wat resulteert in minder belastingsinkomsten en in faling gaande ondernemingen.

Hoofdstuk 7

Doordat de mensen geen vertrouwen hadden in de regeringsleiders hun maatregelen en onzeker waren over de toekomst, leefden zij spaarzaam en hadden zij in het beste geval een beetje geld op een spaarboekje als appeltje voor de dorst, wat in de jaren 1970 een mooie intrest opleverde maar die stelselmatig verminderde met de jaren zodat een spaarboekje heden niets meer opbrengt. Het spaarzaam leven werd en word nog steeds gepromoot door de overheid maar dan in minder veilige beleggingen, enkel om de zuur verdiende spaarcenten waar ooit al belastingen op betaald zijn zonder veel omhaal naar zich toe te trekken in de vorm van successierechten die betaald dienen te worden door de erfgenamen ingeval de spaarder komt te overlijden. Successierechten kunnen tot meer dan de helft bedragen van het te erven bedrag. Er word zelfs al geopperd om de erfenissen rechtstreeks naar de staatskas over te

hevelen zodat de familie niets meer kan erven van hun beminde familieleden.